

законів, ключовими серед яких є Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення умов для забезпечення продовольчої безпеки в умовах воєнного стану» від 24.03.2022 р. № 2145-IX та Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення механізму протидії рейдерству» від 12.05.2022 № 2255-IX [4].

Видається, що досить ефективною превентивною функцією протидії аграрному рейдерству є правильне оформлення документів на землю та інше майно підприємства. Тому важливо, щоб орендні правовідносини було оформлено належним чином з урахуванням вимог до укладення договорів, що застосовуються, у тому числі, під час воєнного стану.

У підсумку зазначимо, що ухвалення низки антирейдерських законів надасть змогу істотно зменшити проблему рейдерських атак. Проте рейдери не стоять на місці і користуються іншими способами заволодіння активами агрокомпаній. Саме тому, ми переконані, що заходами протидії аграрному рейдерству можуть слугувати: публічність у медіа; громадський резонанс; відкритість і публічна активність; кваліфікований юридичний супровід всього процесу; активна протидія шляхом контратаки на ключових осіб або на замовників атаки; допомога у боротьбі з боку довірених осіб і організацій.

1. Практичні рекомендації із запобігання і протидії аграрному рейдерству: URL:https://farmer.dp.ua/wp-content/uploads/Agro-Raid_web.pdf.

2. Кавчук А. Протидія аграрному рейдерству в умовах воєнного стану: URL: https://uz.ligazakon.ua/magazine_article/EA015779.

3. Поліводський О., Кобилянський В., Юхновський О. Юридична безпека у земельних відносинах. Національна асоціація адвокатів України. URL: <https://uccr.org.ua/uploads/files/5ee8ff206cdf1023999043.pdf>.

4. Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення механізму протидії рейдерству : Закон України від 12 трав. 2022 р. № 2255-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2255-20#Text>.

УДК 347+342.7

DOI: 10.31733/17-03-2023-718-719

Артем МАРЦАФЕЙ

курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності

Науковий керівник:

ст. викладач **Олександр ЗАХАРЧЕНКО**

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ПРИВАТНО-ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ У КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Приватно-правові відносини у контексті захисту прав людини – це важлива тема, яка вимагає уваги та дослідження. У даній тезі розглянемо основні правові аспекти цієї проблеми та можливі шляхи її вирішення.

Приватно-правові відносини є взаєминами між фізичними та юридичними особами, які базуються на приватному праві. Ці відносини можуть включати питання, пов'язані з власністю, контрактами, спадковим правом, трудовим правом та іншими аспектами повсякденного життя. У контексті захисту прав людини, приватно-правові відносини можуть включати такі проблеми, як дискримінація, насильство, порушення прав власності, прав на працю, житло та освіту.[2]

Одним з найбільш актуальних правових питань, пов'язаних з приватно-правовими відносинами та захистом прав людини, є боротьба з дискримінацією. Дискримінація може мати різні форми та виявлятися у різних сферах життя, таких як робота, освіта, доступ до товарів та послуг. Для боротьби з цією проблемою необхідно створений ефективний механізми захисту прав людини та забезпечення доступу до правосуддя.

Іншою важливою проблемою є насильство в приватних відносинах, таких як сімейні відносини, стосунки між партнерами та інші. Забезпечення безпеки та захисту прав жертв насильства є важливою метою, яку можна досягти шляхом встановлення ефективних законів та механізмів їх виконання.

Приватно-правові відносини є важливим елементом сучасного правового життя. Вони забезпечують реалізацію прав людини в різних сферах діяльності та становлять основу для здійснення захисту прав людини.[3]

Передусім, важливо зазначити, що приватно-правові відносини характеризуються тим, що сторонами є фізичні та юридичні особи, які самостійно визначають умови взаємовідносин. Однак, при цьому вони мають дотримуватися принципів справедливості, рівності та нешкідливості для третіх осіб.

У контексті захисту прав людини, приватно-правові відносини мають бути спрямовані на забезпечення прав громадян, у тому числі, прав на життя, здоров'я, житло, освіту, працю та інші. Законодавство передбачає низку механізмів, які дозволяють забезпечити захист прав людини у приватно-правових відносинах.[1]

Наприклад, законодавство про охорону праці забезпечує захист прав працівників від зловживань з боку роботодавців. У цьому випадку, приватно-правові відносини регулюються трудовим договором, але захист прав працівників забезпечується державою за допомогою нормативно-правових актів та контролю за дотриманням законодавства.

Ще одним прикладом можуть бути приватно-правові відносини у сфері нерухомості, де відбувається реалізація прав на власність. Приватно-правові відносини стали неодмінною складовою сучасного життя. Ці відносини базуються на договірній основі та регулюються цивільним правом. Захист прав людини є одним з головних завдань сучасного права.[4]

Перш за все, необхідно визначити, що саме мається на увазі під поняттям "права людини". Права людини - це невід'ємний елемент сучасного демократичного суспільства, який закріплюється в міжнародних та національних законах. Ці права включають право на життя, свободу, безпеку та право на забезпечення соціального забезпечення та медичної допомоги.

У контексті приватно-правових відносин захист прав людини може бути забезпечений через вдосконалення правової системи, зокрема, шляхом розробки та впровадження нових законів та нормативно-правових актів, які забезпечують правовий захист людей від порушень прав у приватних справах.

Однією з найбільш актуальних проблем в контексті приватно-правових відносин та захисту прав людини є порушення прав споживачів. У сучасному світі зростає кількість порушень прав споживачів у зв'язку зі збільшенням обсягу торгівлі та розвитком електронної комерції. Захист прав споживачів може бути забезпечений через розробку та впровадження законів, які регулюють діяльність підприємств та забезпечують захист прав споживачів.[5]

1. Сафонова, І. В. (2017). Захист прав людини в приватно-правових відносинах. *Юридична Україна*, 4(57), 53-58.

2. Краснов, В. В. (2018). Приватно-правові відносини у контексті захисту прав людини. *Вісник Полтавської юридичної академії*, 3(45), 42-46.

3. Свтушенко, І. В. (2018). Приватно-правові відносини як фактор захисту прав людини. *Право України*, 6, 91-94.

4. Родіна, О. В. (2016). Приватно-правові відносини та їх вплив на захист прав людини. *Право та держава: електронний науковий фаховий журнал*, 24, 66-70.

5. Маркова, О. В. (2019). Правовий захист прав людини в приватно-правових відносинах: концептуальні засади та реалізація. *Право і безпека*, 1, 92-97.